

Första roten, tomt 69

Kvarteret Varuhuset

Trettonde roten 1637–57v

Vallgatan 24 (mellan Korsgatan och

Femte roten 1657h - 70

Västra Hamnen)

Måns Pedersson Remmer

1638, 1642–43, 1646–55 2 mtl, 1656: 1.4, 1657: -18 femte roten, 1657h: 1, 1658–60: 2, änkan 1661: 1667–68

Vid kämnärsrätten beskyllde *Per Uddson* i september 1655 Måns Persson Remmer för att ha sålt självdött kött. 1663 sakfälldes Gunilla Måns Remmers till 9 dalers böter för att hon ej rätt angivit, hur mycket hon slaktat.

I en supplik klagade 1667 *Gunilla Rafuelsdotter*, sal Måns Remmer slaktares efterlätna änka över sin ålder, sjukdom och fattigdom. Hon hade i nio års tid suttit änka och ingen hade kunnat förestå hennes slaktarämbete. Därför hade hon till hjälp måst taga en kronans tjänare, nämligen sin måg

trumslagaren Casper Gurski (Gotsher)

1666, 1669–70 Ägare 1572–1696

Han kallades stundom Caspar Polack. Av domböckerna framgår, att han sällan sparade på skällsorden. Fiskalen Olaus Felterus anklagade honom vid underrätten den 8.8.1666 för att i sitt fylleri alltid överfalla honom med ”onyttig mund och skällsord” och för att beskylla honom fiskalen för att ånyo fordra det, som redan en gång var betalt. *Kapten Bengt Henriksson* vittnade, att Caspar vid Didrik Strokirks hus kallat Olaus Felterus ”Du skinthundar och prackare, så fiskal tu är, jag giver dig den och den, vill tu intet ännu giva Räkning med mig”, då fiskalen nödgades ta sin tillflykt in i Gustav von Akerns hus. Räkningen gällde skuld, som Olaus Felterus svärmor och Caspars svärmor hade sins emellan. Parterna skildes åt vid rätten, men fiskalen kom strax in igen och beklagade sig över, att han inte njöt rådstugufred för sin vederparts skull. När underskulden förmanade Caspar att hålla sig stilla och saktmodig på ett sådant rum och ställe, svarade Caspar: ”Fiskalen är ingen greve. Får man inte kalla dem skinthunder, som sin nästa vill skinna?” Det blev 30 mark smt i böter för Caspar.

Vid underrätten den 25.10.1667 mötte Caspar Trumslagare *Erik Persson i Trädgården* och anklagade honom för att genom uppköp av två får ha gått honom i förköp.

Caspar tog *Per Carlsson* till vittne, som berättade sig ha hört Caspar bjuda 1 riksdaler för tvenne får. Ägaren, som hade fler får, svarade sig icke vilja skilja på dem. Sedan gick Caspar ned till hamnen för att köpa kål. Då kom *Erik Persson* ”straxt tillbaka, som stod hos (=bredvid), när Caspar falkade på fåren. sägandes:fåren höra mig till”. *Erik Persson* hänvisade till att Caspar inte slutit köp av fåren och tillade att ”det syntes tungt och besvärligit, att en, som uti staden, utan borgelig tunga och besvär, idkar och brukar borgerlig näring, skall taga maten ifrån stadens borgare och skattedragare”. – Rätten beslöt, att eftersom det inte fullkomligt kunde bevisas, att *Erik Persson* hade inträngt i Caspars handel, så skulle *Erik Persson* få behålla det, som han köpt på grund av den förmån, som han njöt före en, som utan borgerlig tunga och före borgared idkade

borgerlig näring. För detta senare borde Caspar med rätta plikta efter lag men för denna gång översåg man med honom.

Men efter Caspars svärmoders ovan relaterade supplik mildrades rättens inställning till hans intrång i slaktarämbetet. När åldermannen i slaktarämbetet *Peter Lübke* klagade på trumslagaren Caspar polacks bönhäsi 2.5.1670 svarade rätten, att trumslagaren uppehöll svärmoderns slakteri, varför klagomålen ogillades. Ett halvår senare fick Caspar Gurski böta för några skällsord på slaktaren Peter Lübke. Den 26.8.1672 fick Caspar Gurski burskap som slaktare och omtalas 18.10.1694 som slaktarålderman. Hos honom upptages 1696 Jacob Schröder.

Den 28.11.1672 lät hustru Anna Mikael's lagbjuda Måns Persson Remmers gård som sin underpant. Det var en mycket gammal skuld som spökade. Enligt vad som framgick vid kämnärsrätten den 10.7.1657 hade hustru *Anna sal Mickel Jönsson* redan den 9.12.1630 erhållit en obligation av Måns Persson. Fiskalen Olof Claesson lagbjöd 6.5.1661 Måns Perssons gård (troligen för svärmodern Anna Mikael's fordran) och i längden anmärktes angående den huseköpspenning, som regelbundet utgick första lagbjudningsdagen men som stadens tjänstemän sedvanligen befriades från: "står fiskalen att svara före, eftersom det var en underpant och en sentens av rätten därom given". Men trots upprepade lagbjudningar stannade gården tydligen i Måns Perssons och hans änkas ägo.

Herr Anders i Flohult 1666–70 (Bör vara densamme som herr Anders i Björkeris)

Caspar trumslagares hustru tvistade en gång med *Christopher Johansson stadstjänare* för att Christopher skulle ha beskyllt hennes avlidna fader "uppå hans döda mull" för att vara svinetjuv "det hon icke kan lida och tåla". Christopher försvarade sig med att Caspars hustru beskyllde honom för att taga mutor av andra och inkvartera soldater hos Caspar, då Caspar svarat att hans hustrus far också hade varit stadstjänare.

1711 erlades tomtöret av Caspar Gurskis sterbhus och senare av hans änka *Maria Andersdotter*, vilket tyder på att han var gift mer än en gång. Märkligt nog uppger mag. prot.1712, 166 att handl. Sven Pihl köpte sal Casper Gurskis hus och tomt på Vallgatan.

Inget husvärde, endast tomtvärde 160 d smt och lösöre för 10 d smt uppges för Caspar Gurskis änka 1715.

Maria Andersdotter blev 12 år efter Caspars död omgift med

slaktare Mikael Schöne,

född i Tyskland. Schöne övertog 1723 fastigheten som ödetomt efter branden 1721 När Schöne 20.6.1730 pantsatte tomten sades den ligga "på Vallgatan mellan vaktmästare Norling och skräddare Galle". Med hustruns tillstånd sålde Schöne 9.8.1732 halva ödetomten eller framtomten för 66 d smt till

"lille" *tullbesökaren Anders Ahlquist,*

Vid bouppteckningen efter Maria Andersdotter den 28.6.1742 ägde Schöne endast bakgården, vilken bara var bebyggd med ett underrum med en nattstuga och vind däröver, täckt med bräder.

Ahlquist köpte även denna bakgård efter Schönes död 1745. Ahlquist kallas 1755 "avskedad kvartermästare".

Hustimmermannen Sven Siöbom

köpte efter Ahlquists död (begr. D 29.10.1756) den 14.9.1758 på offentlig auktion avlidne besökaren Ahlquists och dess änka *Catharina Norlings* gård på Vallgatan, emellan uppsyningsmannen Erik Norlings gård å västra och skepparen Nicolaus Hellströms (eg. Elfströms) hus å östra sidan (uppbud 25.9.1758) Sven Siöbom erhöll burskap den 10.6.1763 som hökare. Han ägde huset vid sin död 18.3.1779 och efterlevdes av sin andra hustru *Birgitta Söderström* (hans första hette *Catharina Ekelund*, död 30.4.1773) (Berg II:9–10, 314).

Gården övertogs av hökaren *Hans Johan Falck*, som dock 1785–87 delade gården med *skräddaren Erik Kindbeck*. Hans Johan Falck ägde gården ensam 1795 och hade 1800 efterträtts av sin änka *Britta (Söderström?)*.

Gården köptes som ödetomt av hökare *Jonas Svensson* (uppbud 21.6.1802).